

Miért indítottuk el a FECSKE Támogató Csoportot?

Börtön. Vajon mi jut elsőre eszünkbe erről a szóról? Bűnözés, büntetés. Rabok, rácsok. Egy hely, amiről tudjuk, hogy sötét és barátságtalan, de amiről azt gondoljuk, soha nem kerülünk a közelébe. Pedig de. Ez lehetséges. Ehhez még csak bűncselekményt sem kell elkövetnünk. Elég, ha egy szerettünk, barátunk teszi ezt.

Fogvatartottak hozzátartozóitól kaptunk leveleket, ezekből idézünk.

Olívia írta férje bevonulásának reggeléről: „Amikor tisztában vagy vele, hogy nemsokára át kell sétálnod a poklon, az idő száguldani kezd. Biztos voltam benne, hogy nemsokára megérkezik A LEVÉL, ami elszakítja tőlünk a gyermekeim apját, a másik felemet. Félttem a saját postaládánktól, minden alkalommal. Vajon benne lesz ma? Vagy marad még egy kis időnk együtt? Nem váratott magára túl sokat... Aznap reggel felöltöztette a kicsiket, elmondta nekik, hogy mennyire szereti őket, én pedig végignézttem, ahogy megpuszilják, megölelik egymást, mit sem sejtve arról, hogy mennyi időt kell majd nélküle tölteniük. Akkor voltak 2 és 3 évesek.”

Leila így élte meg édesapja hosszú börtönéveit: „Édesapám minden egyes alkalommal sír. Sír miattam, hogy nem tud mellettem lenni, és segíteni. Sír, mert az első és egyetlen unokájával nem tud játszani. Borzasztó érzés, hogy így kellett felnőnem. Van apám, de mégisincs... Hogyan lehet visszahozni ennyi évet?! Bepótolni sem lehet... Csak számoljuk a napokat, amikor végre együtt lehet a család. Az a család, ami soha nem is volt igazán egy. Mert valaki hiányzott belőle mindig is. Az édesapám!”

Itthon ma több mint 19 ezer embert tartanak fogva börtönben, ami lakosságárányosan a negyedik legtöbb rab az Európai Unióban. Ez nem kevesebb mint 100 ezer hozzátartozót jelent: édesanyákat, édesapákat, gyermekeket, testvéreket, feleségeket és férjeket. Ez a lakosság 1%-a. Sokezer család, közös sorsokkal, mégis különböző élethelyzetekkel. Egy dolog közös: mindannyiuk élete fenekestül felfordult a behívó érkezésével.

Mi, a FECSKE egy szabadult fogvatartottakból, családtagjaikból, civilekből, a büntetés-végrehajtással foglalkozó szakemberekből álló hálózat vagyunk. Célunk a rabok és a hozzátartozók érdekeinek képviselete, hangjuk felerősítése. Abban hiszünk, hogy a család nem lehet elszenvédője a kiszabott büntetésnek. De emellett mégis miért fontos a családokkal is foglalkozni? Azért, mert a kutatások szerint azon is múlik a rabok visszailleszkedése, hogyan tudják fenntartani a családi kapcsolataikat. Ha ez sikerül, kisebb eséllyel követnek el újra bűncselekményt, ami nem csak a szeretteik, hanem a társadalom érdeke is.

Márpedig most egy hozzátartozó aránytalanul súlyos anyagi és lelki terheket cipel, többnyire egyedül, támogatók nélkül.

- Gyakran egyik pillanatról a másikra egyedüli családfenntartóvá válik.
- Lakásbérlelkor, munkakereséskor, ha a családi helyzet szóba kerül, jobb esetben udvariasan becsomagolt, rosszabb esetben nyílt elutasítás lesz a reakció.
- De a rokonok, barátok, közeli s távoli ismerősök is sokszor elfogynak mellőlük, ritka a segítő kéz.
- Hogyan lehet elmagyarázni a gyerekeknek, hol van az apjuk, és miért nem jön haza a nap végén? Vagy hogy mit mondjanak az iskolában, ha a szüleikről kell beszélni?
- És mindezek mellett, mögött, a nap minden percében ott van a szinte elviselhetetlen magány és tehetetlenségérzés.

Mi, a FECSKE-vel figyelemfelhívó kampányokkal és jogi segítséggel kezdtük a munkánkat, de hamar rájöttünk, ez nem elég. Olyan támogatásra is szükség van, amivel a hozzátartozók le tudnak rakni egy kicsit abból a teherből, ami indokolatlanul, érdemtelenül nehezedik rájuk. Ezzel reméljük, azt is segítjük, hogy ne a széthullás szélén levő, meggyötört családokhoz térjenek vissza azok a szabadulók, akik új életet akarnak kezdeni.

Ezért vágunk bele a személyes, mentálhigiénés Támogató Csoportunkba 2022 őszén. Hat alkalom után pedig jelentjük: érdemes volt, és tovább akarjuk csinálni.